

Rddf-plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 5 juli 2012, aangevuld bij brief van 6 augustus 2012 is appellante in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster van 14 juni 2012 om haar met ingang van 1 augustus 2012 met toepassing van artikel 10.4 van de CAO PO te plaatsen in het risicodragend deel van de formatie (RDDF).

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd op 10 september 2012.

Appellante heeft daarop nog bij brief van 22 oktober 2012 aanvullend gereageerd.

De mondelinge behandeling van deze zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie van 31 oktober 2012.

Verschenen zijn appellante, vergezeld door haar echtgenoot en voor de stichting mevrouw, beleidsmedewerker en de heer, algemeen directeur, vergezeld door de gemachtigde van verweerster.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten mondeling toegelicht, de gemachtigde van verweerster onder overlegging van een pleitnotitie.

2. De feiten

Appellante is blijkens akte van 3 september 2009 sinds 1 augustus 2009 voor onbepaalde tijd in dienst van verweerster als leraar aan deschool te met een werktijdsfactor 0,6217. Op basis van de leerlingprognoses is voor de onder verweerster ressorterende scholen minder structurele formatie beschikbaar door terugloop van het aantal leerlingen.

Verweerster heeft bij haar besluit één voor alle onder haar ressorterende scholen geldende afvloeiingslijst gehanteerd, onderdeel van het bestuursformatieplan.

3. Het beroep en het verweer

Het beroep strekt tot gegronde verklaring daarvan. Appellante heeft daartoe aangevoerd dat de stichting ten onrechte één afvloeiingslijst hanteert voor alle onder haar ressorterende scholen terwijl onder verweerster gewone basisscholen en een speciale school voor basisonderwijs ressorteren. Per onderwijssoort dient één afvloeiingslijst te worden gehanteerd. Appellante beroept zich daartoe op artikel 1 van de Wet op het primair onderwijs.

Voorts heeft appellante zich beroepen op artikel 10.4 lid 4 CAO PO. Zij is van oordeel dat integrale afvloeiing op bestuursniveau in haar geval zou leiden tot kennelijke onbillijkheid en dat zich de situatie voordoet dat er een formatief probleem is ter grootte van een bedrag van ten minste € 35.000,- op ten minste één van de onder verweerster ressorterende scholen.

Subsidiar is appellante van oordeel dat indien al één afvloeiingslijst zou moeten worden gehanteerd haar functie niet onderling uitwisselbaar is met de functie leraar aan een gewone basisschool, omdat voor de functie van leraar aan een basisschool voor speciaal onderwijs extra bekwaamheden zijn vereist.

Appellante is tenslotte van oordeel dat zij erop had mogen vertrouwen dat zij niet voor plaatsing in het RDDF in aanmerking zou komen, omdat zij bij haar sollicitatie in 2009 onmiddellijk een aanstelling voor onbepaalde tijd zonder proeftijd heeft gekregen terwijl zij voor die functie een "zekere" baan prijsgaf en zij op grond van de leeftijdsopbouw van de leraren, werkzaam aan deschool erop mocht rekenen dat zij niet op grond van de ook toen al te verwachten krimp behoefde af te vloeien.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat 10.4 CAO PO niet spreekt van schooltypen maar van onderwijssoort. Aan zowel de speciale scholen voor basisonderwijs als aan de gewone basisscholen wordt basisonderwijs verzorgd.

De CAO PO geeft in artikel 10.4 lid 2 duidelijk aan welke categorieën moeten worden gehanteerd bij het opstellen van een afvloeiingslijst. Alleen al als gevolg van de functiemix is er ook bij gewone basisscholen al sprake van verschillende functies van het onderwijzend personeel, die ook allemaal anders worden beloond en die andere taakkenmerken hebben. Niettemin wordt in het kader van de CAO PO al het onderwijzend personeel tot één categorie in de afvloeiingslijst gerekend.

De afvloeiingslijst ligt bij alle scholen ter inzage en appellante had zich eenvoudig kunnen vergewissen van de gehanteerde integrale afvloeiingsvolgorde. Bij haar sollicitatie heeft zij op dat punt geen vragen gesteld en voor verweerster was er dan ook geen enkele aanleiding om aandacht te geven aan de mogelijke gevolgen van teruglopende leerlingtallen in de regio.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft verweerster onweersproken nader toegelicht dat voor het geven van onderwijs aan een speciale school voor basisonderwijs geen andere bevoegdheden zijn vereist dan voor het geven van onderwijs aan een gewone basisschool en dat bij deze laatste scholen leraren werken, die ook op deschool kunnen functioneren.

Appellante heeft nader toegelicht dat haar verwachting omtrent de afvloeiingsvolgorde waren gebaseerd op haar eigen onderzoek in 2009 naar de afvloeiingsvolgorde op deschool, maar dat afvloeiingsvolgorde en teruglopende leerlingtallen in het geheel niet aan de orde zijn geweest bij haar sollicitatie.

4. De beoordeling

De commissie dient te beoordelen of verweerster in redelijkheid heeft kunnen besluiten de functie van appellante met ingang van 1 augustus 2012 in het RDDF te plaatsen en of verweerster de regels met betrekking tot de RDDF- plaatsing correct heeft toegepast.

De CAO PO maakt geen onderscheid tussen speciale scholen voor basisonderwijs en "gewone" scholen voor basisonderwijs en maakt ook geen onderscheid binnen de categorie leerkrachten.

Verweerster hanteert derhalve terecht één afvloeiingslijst. Binnen het basisonderwijs en het speciaal basisonderwijs zijn de functies uitwisselbaar. Leerkrachten uit het basisonderwijs kunnen ook worden ingezet in het speciaal basisonderwijs, waarvoor zij eveneens bevoegd zijn.

Nu de afvloeiingsvolgorde geen onderwerp van gesprek is geweest in het kader van de indiensttreding van appellante bij verweerster valt het bestuur niet aan te rekenen dat appellante in haar verwachtingen is teleurgesteld.

Van een kennelijke onbillijkheid als bedoeld in artikel 10.4 lid 4 cao PO is de commissie niet gebleken. Het enkele feit dat als gevolg van de afvloeiing appellante voor plaatsing in het RDDF in aanmerking komt kan niet als een zodanige onbillijkheid gelden.

Gezien het vorenstaande heeft verweerster naar het oordeel van de commissie op goede gronden kunnen besluiten tot plaatsing van de functie van appellante in het RDDF met ingang van 1 augustus 2012. Het beroep van appellante dient daarom ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 31 oktober 2012 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en mr. R.A.C. van Rossum, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.